

Sygn. akt I C 199/ 19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w G. (...) I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 08.03.2022 r. w G. (...)

sprawy z powództwa H. G.

przeciwko Towarzystwu (...) SA w W.

o zapłatę

I. Powództwo oddała.

II. Odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu.

Sygn. akt I C 199/19

UZASADNIENIE

Powód – H. G. - domagał się zasądzenia na jego rzecz od Towarzystwa (...) SA w W. kwoty 50.000 złotych wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 03.03.2016r. uległ wypadkowi przy pracy, w związku z czym został przewieziony do (...) w G., gdzie wykonano diagnostykę urazu stawu ramiennego i głowy w postaci badania TK głowy i RTG stawu barkowego. Następnie powód pozostawał pod opieką lekarza M. M. (1) z (...)R” w K. Poradni O.-Urazowej w W., który pomimo braku poprawy stanu zdrowia poszkodowanego, zaniechał pogłębienia diagnostyki, co skutkowało wydłużeniem procesu leczenia, w szczególności zwłoki dokonania zabiegu operacyjnego i uniemożliwieniem w ten sposób powrotu powoda do zdrowia. Powód wskazał również, że ostatecznie, wskutek podjętych przez niego czynności i konsultacji z innymi specjalistami, doszło do zabiegu, który poprawił stan zdrowia poszkodowanego, ale w ocenie operujących lekarzy prawidłowe rozpoznanie i leczenie wdrożono zbyt późno, by powód mógł odzyskać pełną sprawność. Kwota dochodzona pozwem stanowi zadośćuczynienie za cierpienia i krzywdy, będące udziałem powoda wskutek nieprawidłowości w leczeniu podjętym przez lekarza M. M. (1) po zdarzeniu z 03.03.2016r.

Pozwany Towarzystwo (...) SA w W. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu pozwany potwierdził wprawdzie, że w roku 2016 obejmował ochroną w zakresie odpowiedzialności cywilnej (...)R” w K., ale jednocześnie zakwestionował twierdzenia strony powodowej, jakoby personel medyczny (...)R” w K. dopuścił się nieprawidłowości podczas procesu leczenia powoda. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował również wysokość kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03.03.2016r. powód H. G. podczas ciągnięcia sieci rybackich poślizgnął się i uderzył ramieniem w windę rybacką. Po zdarzeniu został przewieziony do (...) w G., gdzie wykonano badanie Rtg stawu barkowego i stwierdzono zwichnięcie lewego stawu ramiennego. Zwichnięcie to zostało nastawione w (...) przez konsultującego lekarza ortopedę, po czym unieruchomiono staw barkowy w chuście trójkątnej. W (...) wykonano też TK głowy ze względu

na płynotok z nosa. Po wykonaniu powyższych czynności powód został wypisany z zakazem wykonywania rotacji zewnętrznej lewego stawu ramennego i skierowaniem do poradni ortopedycznej.

W dniu 06.03.2016r. wymieniono unieruchomienie w postaci chusty na kamizelkę ortopedyczną.

W dniach 14.03.2016r., 14.04.2016r. i 04.05.2016r. powód konsultowany był przez lekarza M. M. (1). W dniu 04.05.2016r. usunięto unieruchomienie i zalecono ćwiczenia domowe do czasu przyjęcia do Ośrodka (...).

W dniu 10.05.2016r. powód zgłosił się do lekarza ortopedy A. S. (1), skarżąc się na dolegliwości bólowe stawu barkowego przy ruchach. Zlecono badanie USG.

W dniu 20.05.2016r. powód zgłosił się do prof. J. S., który stwierdził uszkodzenie nerwu pachowego, nadgrzebieniowego i gałązki podgrzebieniowej. Zlecono Rtg obu barków i skierowano do Kliniki (...) we W..

W dniu 23.05.2016r. powód zgłosił się do lekarza M. M. (1), który wystawił skierowanie do Szpitala (...) we W..

W dniach od 06.06.2016r. do 01.07.2016r. powód przebywał w Ośrodku (...) w W., gdzie zastosowano zabiegi fizjoterapeutyczne – kinezyterapię i fizykoterapię.

W dniach od 19.08.2016r. do 26.08.2016r. powód przebywał w Szpitalu (...) we W., gdzie wykonano operację rewizji i nekrolizy splotu ramennego lewego i nerwów w dole pachowym lewym. Kończynę górną i okolice szyjną unieruchomiono w specjalizowanych ortezach.

dowód: zeznania powoda k 90v-91

zeznania świadka M. M. k 89

zeznania świadka M. G. k 89v-90

zeznania świadka A. S. k 90

zeznania świadka H. K. k 90v

odpis k 13-35, 388

opinia biegłego k 137-143, 170-171, 227-228, 246—247, 267, 287, 314-317, 351, 373-374, 394

opinia sądowo-lekarska k 171-177 akt PR (...)

Postanowieniem z dnia 21.02.2017r. w sprawie PR (...) Prokurator Rejonowy w G. (...) umorzył śledztwo w sprawie zaistniałego w okresie od 14.03.2016r. do lipca 2016r. narażenia H. G. przez lekarza (...) -R” na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia poprzez udzielenie niewłaściwej pomocy medycznej po doznanym w dniu 03.03.2016r. urazie lewego stawu barkowego, wobec stwierdzenia, że czyn nie stanowi znamion czynu zabronionego.

dowód: postanowienie k 193-184 akt PR (...)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony powyżej stan faktyczny – wynika to zarówno ze zgodnych zeznań świadków M. M., M. G., A.S., H. K., materiału bezosobowego znajdującego się w aktach, jak i opinii biegłych A. M., L. G., W. M., G. P. oraz opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej przez biegłych ze (...) w K. w ramach śledztwa prowadzonego przez Prokuratora Rejonowego w G. (...) w sprawie PR (...).

Na uwagę zasługuje przede wszystkim fakt zgromadzenia aż czterech opinii biegłych z zakresu ortopedii i traumatologii i zgodność wniosków zawartych w tychże opiniach co do tego, że nie można mówić o jakichkolwiek błędach w sztuce

medycznej, jakich miałby dopuścić się lekarz prowadzący powoda w okresie od marca do maja 2016r. – M. M. (1). I chociaż opinia biegłego W. M. jest nad wyraz skąpa, zaś opinia sporządzonej przez biegłych ze (...) w K. została wykonana w ramach śledztwa prowadzonego przez Prokuratora Rejonowego w G. (...) w sprawie PR (...), to jednak istotne pozostaje to, że wszyscy biegli byli zgodni co do podstawowej kwestii – lekarz M. M. (1) nie popełnił żadnych błędów w leczeniu powoda. Mając na uwadze zgodność wszystkich w/w biegłych, a także fakt, iż Sąd nie dopatrył się w opracowaniach omawianych biegłych błędów metodologicznych i logicznych, należało uznać, że wspomniane prace biegłych mogą stanowić solidną podstawę orzeczenia w niniejszej sprawie.

Warto zatem przytoczyć fragment opinii sporządzonej przez biegłych ze (...) w K. w ramach śledztwa prowadzonego przez Prokuratora Rejonowego w G. (...) w sprawie PR (...): „Nie można mieć zastrzeżeń do sposobu leczenia ambulatoryjnego chorego. Z relacji lekarza sprawującego opiekę nad chorym oraz z treści dokumentacji medycznej wynika, że ze względu na towarzyszące zwłknięciu stawu ramiennego uszkodzenie neurologiczne zalecał on dłuższe unieruchomienie kończyny w pozycji D.'a. Postępowanie takie uznać można za prawidłowe [...] Z treści dokumentacji medycznej wynika, że H. G. z własnej inicjatywy skorzystał z konsultacji ortopedycznej w innym ośrodku, której wynik był podstawą do skierowania go na leczenie operacyjne. Przyjęcie do Oddziału Neurochirurgii poprzedzone było wykonaniem badania MR splotu ramiennego, które nie wykazało obecności istotnej patologii – wyraźnych uszkodzeń morfologicznych splotu ramiennego, oraz badania elektromiograficznego. Potwierdziło ono w zasadzie rozpoznanie kliniczne uszkodzenie nerwu pachowego. Dodać trzeba, że z treści dokumentacji medycznej – opisu fizykalnego nie wynika, aby uszkodzeniu nerwu pachowego towarzyszyły objawy kliniczne urazowego uszkodzenia nerwu pośrodkowego, łokciowego i promieniowego. Nie było bezwzględnych wskazań do wykonania po urazie oraz w czasie ocenianego czasu leczenia badań [np. rezonans magnetyczny i inne]. W przypadku braku istotnej poprawy czynnościowej badania takie można wykonać. Badanie elektrofizjologiczne nerwów pozwala na ocenę rodzaju i stopnia ich uszkodzenia oraz ocenę dynamiki ewentualnej reinerwacji. Wykonanie badania w okresie pierwszych kilku tygodni, wobec prawidłowości rozpoznania klinicznego, mija się z celem, ponieważ i tak nie zmienia sposobu postępowania leczniczego. Tak jak to zostało ujęte powyżej, proces reinerwacji i tym samym powrotu funkcji nerwów jest zwykle wielotygodniowy. Wymaga obserwacji, wdrożenia leczenia usprawniającego z ukierunkowanej fizykoterapii włącznie. Uszkodzenie nerwu pachowego lub częściowe uszkodzenie splotu ramiennego w następstwie zwłknięcia stawu ramiennego nie stanowi wskazania do wczesnego wykonania badania MR splotu ramiennego i (...). Nie stanowi również uzasadnienie do wczesnego leczenia operacyjnego przed zakończeniem okresu, kiedy uzasadnionym jest oczekiwanie poprawy stanu klinicznego”. Dokładnie te same tezy znalazły się w opiniach biegłych A. M. i L. G., choć sformułowane w innych słowach.

Powyższe konstatacje mają podstawowe znaczenie w niniejszej sprawie, również w kontekście opinii biegłego neurologa G. P.. Biegły G. P. bowiem zarówno w opinii zasadniczej, jak i uzupełniających wskazywał, że powód w ogóle nie był leczony neurologicznie, wobec czego biegły nie mógł dokonać oceny prawidłowości leczenia neurologicznego. I taka postawa biegłego G. P. jest zrozumiała. Co do potrzeby zaś takiego leczenia neurologicznego (oczywiście w okresie objętym pozwem czyli od marca do maja 2016r.), to warto dostrzec, że ani lekarze z (...) w G., ani M. M. (1), ani prof. J. S., ani lekarze z (...) Szpitala (...) we W., ani wreszcie żaden z biegłych sporządzających opinie nie wskazywał na potrzebę choćby konsultacji powoda przez neurologa. Dowodzi to, że w ocenie wszystkich lekarzy, bliżej lub dalej stykających się z przypadkiem zdrowotnym powoda, nie zachodziła potrzeba takiej konsultacji czy leczenia, a przynajmniej w feralnym okresie od marca do maja 2016r. W takiej sytuacji Sąd nie uwzględnił dalszych wniosków dowodowych powoda w zakresie sporządzania kolejnych opinii, albowiem w żaden sposób nie przyczyniłoby się to do lepszego merytorycznego wyjaśnienia sprawy, a jedynie prowadziłoby do zwłoki w jej rozpoznaniu. Mając na uwadze korelację opinii biegłych ortopedów z opinią biegłego neurologa Sąd uznał, że praca G. P. zasługuje na miano fachowej i rzetelnej.

W tym miejscu warto przypomnieć podstawową zasadę procesu cywilnego, a mianowicie obowiązek wykazania przez stronę powodową nie tylko szkody, ale przede wszystkim winy (art. 6 kc). W niniejszej sprawie bezsprzecznie powód doznał uszczerbku na zdrowiu podczas czynności wykonywanych zawodowo w trakcie świadczenia pracy. Bezsprzecznie też udziałem powoda były i są cierpienia oraz krzywdy, wynikłe z samego wypadku na łodzi rybackiej.

Przedmiotem tego procesu jednak nie jest całokształt powypadkowych cierpień i krzywd powoda, ale wyłącznie tych ujemnych doznań, które miałyby wynikać z nieprawidłowo prowadzonego leczenia przez konkretnego lekarza – (...). Strona powodowa zatem winna była wykazać nie tylko nieprawidłowości leczenia powoda przez M. M. (1), ale również ich skutek w postaci cierpień, których doznał powód, a których nie doznałby, gdyby leczenie było prawidłowe. Tymczasem powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał ani jednego ani drugiego. W takiej zaś sytuacji powództwo należało oddalić, co też Sąd uczynił w pkt I wyroku.

W tym miejscu, jedynie dla porządku, wskazać należy, że Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, przesłuchanych w sprawie (z wyłączeniem oczywiście dokonanej przez świadków oceny prawidłowości leczenia, prowadzonego przez M. M. (1), a to ze względu na brak wiedzy medycznej świadków i dokonywanie oceny wyłącznie na podstawie emocji). Zeznania świadków potwierdziły ciąg zdarzeń procesu leczniczego powoda oraz zakres cierpień, doznanym przez H. G. wskutek wypadku z 03.03.2016r., pozostając w zgodzie z bezosobowym materiałem dowodowym sprawy, w szczególności dokumentacją medyczną.

O kosztach należało rozstrzygnąć zgodnie z 102 kpc. W sprawie nie ulega bowiem wątpliwości, że w wyniku wypadku z 03.03.2016r. powód został dotknięty ciężkim schorzeniem, w wyniku którego z osoby zdrowej stał się człowiekiem niezdolnym do pracy, ponosząc w trakcie leczenia wysokie koszty z tym związane. Sam proces leczenia nie został do chwili obecnej zakończony, z różnych zresztą przyczyn, zaś ewentualne dalsze leczenie wymagać będzie od H. G. nie tylko siły i determinacji, ale i funduszy. Z oświadczenia o stanie majątkowym powoda wynika jednak, że nie posiada on obecnie dochodów. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu, zachodzi szczególny przypadek, określony w art. 102 kpc, nakazujący odstąpienie od obciążania strony przegrywającej proces kosztami tego procesu.